

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Dietrichson, Lorentz FRA: Lange, Julius Henrik (1884-04-13)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Dietrichson, Lorentz FRA: Lange, Julius Henrik (1884-04-13)", i *Breve fra Julius Lange*, Nordiske Forlag, s. 188. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002320804-000-shoot-L0023208040000152.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Julius Lange

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lange, Julius Henrik, *Breve fra Julius Lange,*

TIL PROF. L. DIETRICHSON (i
Kristiania
).
Kbhvn., Paaskvdag 1884.

Kære Ven!

Det vilde nu rigtignok være for galt, om jeg længer blev tavs, efterat jeg igaar har modtaget din store og smukke Gave »Antinous«. Min hjertelige Tak for, at du har givet vor Videnskab denne Bog, og at du har sendt mig et Exemplar.

Hvad ellers min Tavshed angaar, som du undertiden har bebrejdet mig, saa har jeg egentlig ikke bebrejdet mig den selv. Naar man som vi komme noget op i Aarene, begynde Uhrene efter min Erfaring at gaa med en skrækkelig Fart; man begynder at føle, af hvor korte Øjeblikke hele Tilværelsen bestaar. De gode Timer, man har havt, de, hvori der har været nogen Uendelighed, ere temmelig faa, og de bevares som Kostbarheder i Erindringen. Om en Pause imellem dem er noget længere eller kortere, det gør i Virkeligheden ikke meget til Sagen ; om der gaar et halvt Aar eller to Aar, inden jeg ser en Ven, jeg har kær, er det mig egentlig akkurat, som om jeg sidst havde set ham igaar. Dette er ikke Sofisteri, men ganske alvorlig ment.

Jeg modtog din Antinous igaar Middags; og da Lørdag før Paaske dog bør betragtes som en Feriedag, gav jeg mig strax til at læse den og læste ogsaa dens første Del igennem. Den interesserede mig overordentlig, og jeg kan ikke nægte, at jeg sætter den bestemt over »Kristusbilledet«. Saa mangfoldig Interesse ogsaa din forrige Bog frembød, har jeg altid forholdt mig noget skeptisk til Undersøgelsens hele Grundlag i den. Der er Grundspørgsmaal i vort Fag, som jeg opfatter paa en anden Maade end du; naar jeg faar mit længe paatænkte Foretagende s. 189 (om Forholdet i Billedkunsten mellem »Figuren og dens Navn«) trykt — jeg tænker i vort Videnskabs-Selskabs Oversigter —, vil du bedre forstaa, hvad jeg mener. Dit nye Æmne »Antinous« frembyder for mig kun ringe Betænkelighed i denne Retning — skønt ogsaa lidt et Par Steder; jeg har fuldt kunnet givet mig hen til Nydelsen af det mærkelige Indhold og den fortræffelige Fremstilling, som jeg ogsaa stiller højere end den i »Kristusbilledet«, — uagtet den er tysk og jeg som »Inseldäne« er en god gammel »Deutschenfresser« (d. v. s. jeg æder ikke Tyskerne, fordi jeg ingen har at æde; men jeg har det ligesom Hera i Iliaden med Trojanerne: jeg kunde æde dem raat for al den Sorg, de har forvoldt os). Jeg kan ikke tro andet, end at du maa have rigtig Glæde af denne Bog, og at det meget store Arbejde, der er nedlagt i den, maa blive optaget ogsaa i Udlandet med en Paaskønnelse, der svarer til det.

Lev nu vel, kære Ven, og mindes

din hengivne
Jul. Lange.